Dosarul nr.5r-794/2023
4-23018226-12-5r-06022023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

15.06.2023
mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecător Elena Ungureanu
Grefier Cristina Roșcovan-Filimancov

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională privind contestația înaintată de către avocatul Teodor Cașu în interesele lui ***Voropaev Nichita*** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 814698 din 09.01.2023, încheiat în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional-,

A C O N S T A T A T:

La 09.01.2023, de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Focșa Nicolae, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI05 814698, pentru comiterea contravenției prevăzute de art.240 alin. (1) Cod contravențional, și anume pentru faptul că: „*la data de 09.01.2023, ora 20:20, în mun.Chişinău, bd.Mircea cel Bătrân, Voropaev Nichita, fiind la volanul autovehiculului de model „Toyota Prius” cu nr./î *****, a ignorat cerințele indicatorului rutier 3.31 (oprire interzisă), contrar RCR”.*

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, prin contestația depusă la 24.01.2023, avocatul Cașu Teodor în interesele

contestatarului, a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI05 814698 din 09.01.2023..

În otivarea contestației a invocat că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în lipsa oricăror probe și în lipsa încălcării însăși, la caz, lipsind atât încălcarea, cât și prevederea legală imputată, or, Voropaev Nichita a fost stopat de către agentul constatator pe motivul că acesta a oprit automobilul într-un loc pretins a fi interzis.

Susține autorul contestației că, aceste circumstanțe au fost inventate de către agentul constatator, or, Voropaev Nichita, conducând automobilul care este „Taxi" a văzut că în apropiere merge poliția de patrulare și a oprit corect pentru a coborî și îmbarca pasageri. Totodată, poliția neavând de ce să-l acuze, i-a pretins conducerea cu încălcarea – oprirea interzisă.

Indică avocatul Cașu Teodor în interesele contestatarului că, agentul constatator nu a indicat expres norma din Regulamentul Circulației Rutiere care a fost încălcată, totodată nu a ținut cont de faptul că automobilul în cauză este „Taxi", ceea ce exclude total orice pretinsă încălcare.

La fel, se menționează în contestație că, la materialele dosarului nu sunt careva probe care ar confirma această încălcare. Deși, agentul constatator a indicat încălcarea pct.25 din Regulamentul Circulației Rutiere, însă, dacă de presupus că s-a invocat încălcarea pct.25, atunci observă că acest punct are alte subpuncte, care nu se regăsesc identificate expres de către agentul constatator, după cum prevede art.443 alin.(1) lit.e) Cod contravențional.

Consideră autorul contestației că agentul constatator a adus o acuzație iluzorie și lipsită de orice suport probatoriu, invocând încălcarea integrală a pct.25 din Regulamentul Circulației Rutiere, însă acest punct nu indică careva prevederi de comportament, doar enumeră tipurile de indicatoare.

La caz, automobilul cu care se deplasa Voropaev Nichita desfășoară cursă în regim de „Taxi", fapt despre care atestă înscrisurile care se

anexează, fiind vorba de automobilul „Toyota” cu nr./î *****, care a oprit să coboare și să urce pasagerul și ulterior a plecat.

În context, invocând prevederile Particularităților de utilizare a indicatoarelor de interzicere și restricție” din Anexa nr.3 la Regulamentul Circulației Rutiere, afirmă că Voropaev Nichita doar a îmbarcat pasagerul și ulterior a început deplasarea, dar abuziv a fost stopat de poliție.

Reiterează că acuzarea adusă este o părere subiectivă a agentului constatator, lipsită de orice mijloc probator.

În ședința de judecată avocatul Teodor Cașu în interesele lui Voropaev Nichita fiind legal citat, și anume ***prin telefonogramă, în cadrul ședinței de judecată cu înregistrare audio***, la ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a informat instanța despre motivele neprezentării.

Contestatarul Voropaev Nichita fiind legal citat și anume ***prin avizul de recepție DS80080996317AS,*** la ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a informat instanța despre motivele neprezentării ***(f.d.20).***

În context, instanța menționează că, avocatul Teodor Cașu în interesele lui Voropaev Nichita a fost cel care a inițiat procesul de judecată prin depunerea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, prin urmare, contestatarul având calitatea de participant la proces, care cunoștea despre faptul desfășurării unui proces în care este vizat, era obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului și etapa examinării contestației sale. Or, în conformitate cu practica CtEDO, partea, care cunoaşte despre faptul desfășurării unui proces ce o vizează, este obligată de sine stătător să se intereseze de mersul procesului şi examinarea cauzei în lipsa acesteia nu va constitui o încălcare a art. 6 CoEDO (hotărârile CtEDO *Avramenco vs Moldova* şi *Ponomaryov vs Ucraina*).

Agentul constatator din cadrul INSP al IGP, *Focșa Nicolae*, fiind legal înștiințat despre data și ora ședinței și anume prin poșta electronică: secretariat.centru.insp@igp.gov.md, ultimul nu s-a prezentat, *dar prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa* ***(f.d.21).***

Astfel, ţinând cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării drepturilor părților de a se prezenta la şedinţa de judecată, instanța conform art.455 alin.(2), (3) Cod contravenţional, a dispus examinarea cauzei în lipsa contestatarului și agentului constatator.

Examinând contestația, raportând argumentele invocate la decizia contestată și materialul probator existent în cauză, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art.448 alin.(1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

Instanța de judecată fiind investită cu soluționarea contestației, verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la constatare și deciziei de sancționare.

Astfel, instanța conchide că, la data de 24.01.2023, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravenţional a formulat contestație împotriva actului sancționator.

Respectiv se constată că, contestația a fost înaintată în termenul legal de 15 zile de la recepționarea copiei de pe procesul-verbal cu privire contravenție.

În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenționale presupune o activitate a agentului constatator de

colectare și de administrare a probelor privind existenta contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, către funcționarul abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, către instanța de judecată sau către un alt organ spre soluționare.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Cu referire la *legalitatea* procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 din Codul contravenţional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, data și timpul săvârșirii contravenției, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale petentului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator.

Prin urmare, alegațiile petiționarului în partea ce ţine de legalitatea procesului - verbal cu privire la contravenție, și anume că, faptul că agentul nu a indicat norma din RCR, se apreciază ca fiind nefondate şi înaintate cu scopul de a evita răspunderea.

În consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când

administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa*, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunţate, art.425 alin.(2) al Codului contravenţional, cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie. La fel, instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fosţ legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Sub aspectul *temeiniciei* procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța relevă următoarele.

Potrivit art.240 alin.(1) Cod contravențional, constituie contravenție, nerespectarea de către conducătorul de vehicul a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere și de sens obligatoriu, a indicatoarelor de informare privind locul de staționare rezervat vehiculelor conduse de persoane cu dizabilități, privind direcția permisă de deplasare, a marcajului rutier al drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație, dreptului privind delimitarea benzilor de circulație pe sens opus și a celor destinate vehiculelor de rută, a marcajului rutier al locului de staționare rezervat vehiculelor conduse de persoane cu dizabilități, nerespectarea regulilor de circulație privind începerea deplasării și schimbarea direcției de mers, privind poziția pe carosabil, privind depășirea vehiculelor, privind traversarea intersecțiilor și a locurilor de oprire a transportului public, privind remorcarea vehiculelor, privind transportul persoanelor și al încărcăturilor, privind deplasarea pe autostrăzi, nerespectarea exigențelor de folosire a dispozitivelor de iluminat la căderea întunericului sau în condiții de vizibilitate redusă.

Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de

veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Conform art.425 alin.(1) și (2) Cod contravențional, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei*.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate inclusiv prin intermediul ***procesului-verbal cu privire la contravenţie***.

Necesită de a fi menționat că, fapta contravențională imputată făptuitorului **nu este de natură a fi stabilită obligatoriu cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate/omologate și verificate metrologic**, pentru că, prin prisma art. 400 alin. (2) și 440 alin. (1), în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravenţional, este incident standardul *ex propriis sensibus*, adică activitatea desfășurată de colaboratorul de poliție „după propriile sale percepții".

Mai mult, în decizia *Haiducu și alţii v. România, 13 martie 2012, §12*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit, că <u>în domeniul circulației rutiere prevederile art. 6 § 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar institui o prezumție relativă de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră</u>.

Instanța este de acord cu cele statuate de Curtea Europeană în decizia citată, or în situația când agentul constatator, observă săvârșirea unei contravenții, care nu necesită constatarea obligatorie cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate (depășirea vitezei, stabilirea gradului de alcoolemie etc.) și nu întreprinde careva măsuri – ar diminua în mod

considerabil rolul de gardian în apărarea interesului public și a ordinii de drept în cazul săvârșirii acelor fapte despre care se consideră că au o periculozitate mai redusă și care sunt calificate drept contravenții.

Potrivit pct.25 din Regulamentul Circulației Rutiere, *indicatoarele rutiere instalate pe drumurile publice se divizează în indicatoare de: a) avertizare; b) prioritate; c) interzicere şi restricţie; d) sens obligatoriu; e) informare şi orientare; f) informare suplimentară (panouri adiţionale).*

Astfel, în situația când agentul constatator, observă săvârșirea unei contravenției, care nu necesită constatarea obligatorie cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate (depășirea vitezei, stabilirea gradului de alcoolemie etc.) și nu întreprinde careva măsuri – ar diminua în mod considerabil rolul de gardian în apărarea interesului public și a ordinii de drept în cazul săvârșirii acelor fapte despre care se consideră că au o periculozitate mai redusă și care sunt calificate drept contravenții.

Potrivit pct.25 din Regulamentul Circulației Rutiere, *indicatoarele rutiere instalate pe drumurile publice se divizează în indicatoare de: a) avertizare; b) prioritate; c) interzicere şi restricţie; d) sens obligatoriu; e) informare şi orientare; f) informare suplimentară (panouri adiţionale).*

Reieșiend din circumstanțele descrise, instanța de judecată conchide că, în ședința de judecată, s-a constatat cu certitudine că, *la data de 09.01.2023, ora 20:20, în mun.Chişinău, bd.Mircea cel Bătrân, Voropaev Nichita, fiind la volanul autovehiculului de model „Toyota Prius" cu nr./î *****, a ignorat cerințele indicatorului rutier 3.31 (oprire interzisă).*

Astfel, la stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată menționează că, fapta comisă de Voropaev Nichita se confirmă de imaginea foto administrată de agentul constatator și examinată în cadrul ședinței de judecată, pe care se observă un automobil de model „Toyota Prius", cu nr./î *****, cu lampa „Taxi", care este oprit pe marginea carosabilului ***(f.d.16).***

Potrivit Anexei 3 la Regulamentul Circulației Rutiere, *acțiunea indicatoarelor 3.31 nu se extinde asupra taximetrelor, dacă oprirea este necesară pentru a îmbarca sau a debarca persoane.*

Deși, autorul contestației afirmă că Voropaev Nichita doar a îmbarcat pasagerul și ulterior a început deplasarea, dar abuziv a fost stopat de poliție, acest argument poartă caracterul declarativ, nefiind confirmat prin careva probe (ex. dovada efectuării comenzii la data și ora respectivă, declarațiile martorului etc.).

Prin urmare, față de cele invocate mai sus, instanța apreciază că contravenientul a săvârșit fapta contravențională reținută în sarcina sa prin procesul-verbal cu privire la contravenție, nefiind răsturnată prezumția de validitate și temeinicie de care beneficiază acest act.

Reieșind din circumstanțele descrise, instanța va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de contestatar, cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat, ca fiind legal și temeinic.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile art.448 și art.462-463 Cod contravenţional, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de către *avocatul Teodor Cașu în interesele lui* ***Voropaev Nichita*** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 814698 din 09.01.2023, încheiat în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecător
Elena Ungureanu